

κική φαιδρότης. Μόνος δ' εδελυρής παράσιτος εδέσποζεν ἐκεῖ ὡς ἤρως τοῦ συμποσίου, ἔτρωγε τὸν ἄρτον καὶ κατέπινε τὸ κρέας, ὑλακτῶν καὶ ὠρῶμενος δόσεις τεμάχιον τι ἐξήγειρε τὴν ἀκέρεστον ἀδελφικήν του. Καθ' ἣν δὲ στείγην ἐκοιμήθη ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου τοῦ χρυσαίον καὶ εὐώδης ψιτῶν, ὀσμύρας δ' σκύλος ἤρπαξεν αὐτὸ καὶ ὑπῆγε νὰ τὸ φάγῃ ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ἐνῶ δ' οἰκοδοπέδοις ἔλεγε μετ' ἑλαφροῦ τινος στεναγμοῦ, «Ὁ σκύλος οὗτος ἔχει τῷ ὄντι καλὴν ὄρεξιν.»

Περὶ τὸν εἶναι, νομίζω, νὰ εἶπω ἂν ἡδυνήθη ἢ ὄχι νὰ ἐπικρατήσῃ κατὰ τὸ γεῦμα ἢ φαιδρόνυσα καθ' ἑκάστην τὴν ἐστίασιν ἀθώα καὶ εὐθυμῶς οἰκογενειακὴ συνδιάλεξις, καὶ κατὰ πόσον ἐτάραξαν τὸν μεταξὺ τοῦ διακεκριμένου ἱστορικοῦ καὶ τοῦ νέου ποιητοῦ διάλογον αἱ ὑλακαὶ τοῦ θηρίου. Ἐκαστος ἠτένιζε πρὸς τὸν γείτονά του χωρὶς οὐδὲ λόγον ν' ἀνταλλάσσει. Ἡ φρίκη ἦτο μεγάλη, ἀλλ' ἡ ἀπορία ἔτι μεγαλύτερα· τοιοῦτον κατηρὲς συμπόσιον οὐδεὶς ἐνθυμείτο ἐν τῷ μεγάρῳ ἐκείνῳ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ῥοβεσπιέρου καὶ τῆς τρομοκρατίας.

Ὅτε μετὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν αἴθουσαν ἡ φιλόξενος οἰκογένεια, ὁ σκύλος ἠκολούθησε καὶ πάλιν. Καλῶς εὐωχηθεῖς, ἦτο πύχριστῆμένος καὶ εὐθυμώτατος· τοσοῦτον ἡμέλιστα εὐθυμῶς καὶ εὐχριστῆμένος, ὥστε πρὸς ἐπίδειξιν τῆς χαρᾶς του ἔκρινεν εὐλογον ν' ἀνατρέψῃ πορφυροῦν δίσκον, πολύτιμον ἐνθύμημα δωρηθὲν ὑπ' αὐτῆς τῆς δουκίσσης τῆς Μαινῆς. Φλυζάνια, ζαχαροθήκη καὶ τρυβλία ἐκυλίσθησαν κατὰ γῆς. Ἐνῶ δὲ ἡ πολυπαθὴς αὐτῆ οἰκογένεια συνέλεγε τὰ πολύτιμα συντρίμματα, ὁ θριαμβεύων σκύλος, ἰδὼν ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου γυναικεῖον ἐπαινωφόριον ἐκ τριχάπτου, ὄρμησεν ἐπ' αὐτοῦ, ἐξήπλωθη καὶ τέλος ἀνεπαύθη.

Ἐν τούτοις ἡ ἀπκρᾶδειγμάτιστος μακροθυμία, μεθ' ἧς οἱ καλοὶ ἐκείνοι ἄνθρωποι ἠείχοντο νὰ γίνωνται θύματα τοιοῦτου ζώου, διήνοιξεν ἐπὶ τέλους τοὺς ὀρθακμοὺς τοῦ Μυσέ. Ἐνοήσας ὅτι ἐνομιζέτο κύριος τοῦ ἀποτροπαίου ἐκείνου τετραπόδου, ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ χαμαὶ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως. «Κύριε, ἔσπευσε νὰ εἴπῃ, καὶ ὑμεῖς, Κυρία μου, μάθετε ὅτι πρῶτην φοράν βλέπω τὸ βυρπάρν τοῦτο ζῶον. ... Ἐνόμιζα ὅτι ἀνήκει εἰς ὑμᾶς.»

Εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦτο πάντων τὰ στήθη ἀνέπνευσαν ὡς ἐλαφρωθέντα ἀπὸ τῆς πίεσεως ἐφιάλτου.

«Τῷ ὄντι, κ. Μυσέ, ὁ σκύλος οὗτος δὲν εἶναι ἰδικός σας!» προεῖπεν ὁ κ. Σαιντωλέρ μετὰ χαριστάτου μειδιάματος, καὶ εὐθὺς ἔνευσεν εἰς τὸν ἀρχιτρίκλινον ν' ἀποδιώξῃ τὸν βορβορώδη παράσιτον. Ἡ δικταγὴ ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν μετ' ἀπεριγράπτου ὄντως προθυμίας. Ἐν τούτοις ὁ σκύλος ἀρπυνισθεὶς αἰφνιδίως ἐ-

θεώρει τοὺς περιῦσταμένους μετ' ἀνεκκαλήτου ἀπορίας, μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ διατί μετὰ τόσας φιλοφρονήσεις ἐφέροντο ἤδη πρὸς αὐτὸν οὕτως ἀποτόμως. Ἄμυ ὅμως ἐπέστη ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγῃ, ἐξῆλθεν ἀπαθῶς ὡς οἱ ὁμοιοὶ του ἀναίσχυντοι παράσιτοι, οἵτινες διωκόμενοι μετὰ τὸν κερὰς, παρηγοροῦνται διὰ τῆς σκέψεως ὅτι ἡδύναντο καὶ πρὸ τοῦ γεύματος νὰ διωχθῶσι.

Μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ὀχληροῦ ἐκείνου ζῆνου, τὰ πάντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν συνήθη αὐτῶν καθημερινὴν τροχίαν. Τὸ πνεῦμα, ἡ χάρις, ἡ φαιδρότης, οἱ εὐθυμοὶ διάλογοι ἐπεκράτησαν καὶ πάλιν ἐν τῇ αἴθουσῃ, ἐνῶ τὸ μειδιάμα καὶ ὁ γέλως διέστελλον τὰ χεῖλη τῶν χαριτοβούτων κορασίδων καὶ τῶν εὐθύμων παιδίων. Καὶ ὁ ποιητὴς δὲ ἡδυνήθη τότε ν' ἀνεύρῃ καὶ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὸ ἀκτινοδόλον πνεῦμά του.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ὁ κ. Σαιντωλέρ ἔλεγε τοῖς περιῦσταμένοις: «Ὁ κ. Μυσέ ἔκαμε »πολὺ καλὰ νὰ μὴν ἦναι ὁ κύριος τοῦ βρωμεροῦ ἐκείνου σκύλου. Ἄν τὸ ζῶον ἐκεῖνο ἦτο ἰδικόν του, ὅσον μέγας ποιητὴς καὶ ἂν ἦναι, τὴν ὕψηρόν μου κατ' οὐδένα τρόπον ἤθελε λάβει.» Μετ' ὀλίγον δὲ προσέθεσε μειδιῶν· «Ἐκ τοιούτων »ἐξαρτᾶται περιστάσεων ἡ ἀπονομή τῆς ἀκαδημαϊκῆς ἔδρας.»

Εἰσερχόμενος εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ὁ Ἄλφρεδος Μυσέ ἀνεύρε τὸν πλάνητα σκύλον, θωπεύοντα βυρπάρν ἐπαίτην. Τὸ ἀίσχρον ζῶον ὠσφραίνετο ἀπλήστως τὸ περιεχόμενον τῆς πήρας τοῦ ψωμοζήτου, ἀφοῦ ἔφαγε τόσα καλὰ πράγματα ἐξ ἀριστοκρατικῆς τραπέζης.

P.

Εἰς τὸ Χιρκί-σερίφ-ὀδᾶσι, μίαν τῶν αἰθουσῶν τῶν ἐνδοτέρων τοῦ Σουλτανικοῦ παλατίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐναπόκεινται τὰ ἱερὰ τῶν Ὁθωμανῶν κειμήλια, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν πρῶτον ἐπέχει τὸ πῶνον τὸ ἐπαινωφόριον (Χιρκά) τοῦ Μωάμεθ, τὸ ὁποῖον Σουλτάν-Μεχμέδ ὁ Γ' εἶπεν ἐνδοθὴ κατὰ τὴν κρισιωτέραν στιγμήν τῆς ἐν Κερετζεζίφ τῆς Οὐγγαρίας μάχης, καὶ τὸ ὁποῖον περιτολυμάτων εἰς ἀργυρᾶν θήκην. Ἐν τῇ αἴθουσῃ ταύτῃ φυλάττονται ἐπίσης τὸ τῶνον καὶ ἡ σπάθη τοῦ Προφήτου ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης, αἱ βουφαταὶ τοῦ Ὁμάρ καὶ τοῦ Ὁσμάν καὶ ἄλλων συντρόφων τοῦ Προφήτου, τὸ σπρίον τοῦ Ὁμάρ, καὶ ἄλλα κειμήλια. Μετὰ τὸν Χιρκάν τὸν πρῶτον ἐπέχει τὸ πῶνον τὸ Προφήτου σημάδι, τὸ Σατζίκ-ὀστ-σερίφ. Ἐπειδὴ δὲ λόγος γίνεται κατ' αὐτὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς ἱστορικῆς ταύτης σημαίας, δημοσιεύονται λεπτομερῆ καὶ περιεργὰ περιγραφῆν αὐτῆς, ἐρασιζῶμενοι αὐτὴν ἐκ τοῦ πολυτίμου συγγράμματός τοῦ κ. Σ. Δ. Βυζαντίου «ἡ Κωνσταντινουπόλις.»

Σ. τ. Δ.

Ἡ ΙΕΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΣΗΜΑΙΑ

Ἡ ἱερὰ τοῦ Προφήτου σημάδι, τὸ Σατζίκ-ὀστ-σερίφ, τὸ τελεσματικὸν τοῦτο παλλάδιον τοῦ ὀθωμανικοῦ μεγαλείου, διατηρεῖται ἐντὸς πολυτίμου θήκης, πρὸς κατασκευὴν ἢ ἀνανέωσιν τῆς ὁποίας Σουλτάν-Μεχμέδ ὁ Α' ἔδωκεν 78, 000 δραχμὰς ἀργύρου, καὶ περιτυλίσσεται, ὡς

38

καὶ ὁ Χιρκᾶς, εἰς τεσσαράκοντα βαρύτιμα περικλύμματα (κχιλίφ).

Ἡ σημαία αὕτη, κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ὁποίας κατασκευάζονται ὅλα τὰ σατζάκια, εἶναι μακροτέρα μᾶλλον ἢ πλατυτέρα, ἔχουσα 42 ποδῶν μῆκος, καὶ χρῶμα πράσινον, καὶ ἦτον κυρίως σαρίκιον (τουλμπένδ) ἐνὸς τῶν προσηλύτων τοῦ Μωάμεθ, τοῦ Μπουρεϊδὲ-Σεχμῆ, ὅστις, μετὰ τινα νίκην, ἐνθουσιασθεὶς ὑπὲρ τοῦ Προφήτου, ἐξετύλιξεν αὐτὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς του, καὶ τὸ ὕψωσεν ἐπὶ δόρατος· ὅθεν ἔκτοτε ὄλαι αἱ σημαίαι τῶν Μουσουλμάνων σμυνόνται διὰ τοῦ ὀνόματος Σεχμῆ· λέγεται δὲ καὶ Ὁκλμπ, ὄνομα πτηνοῦ τινος ταχυπτερωτάτου. Δὲν ὑπάρχει δ' ἐπ' αὐτῆς οὔτε σημεῖον οὔτε σύμβολον ἄλλο, εἰμὴ ἐπὶ τῆς ἐπιδορατίδος μόνον ἡ λέξις Ἄλέμ. Θρυλλεῖται ὅμως ἐκ παραδόσεως ὅτι ἐπεγγράπτο ἐπ' αὐτῆς ἄλλοτε μὲ μαῦρα γράμματα ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως (σαλαβάτ) τῶν Ὁθωμανῶν· ἀλλὰ ταῦτα, καὶ ἐὰν ὑπῆρχον, ἐξηλείφθησαν πρὸ πολλοῦ. Εἶναι δὲ, ὡς εἶδος, πριμπάλιος καὶ κατεσχισμένη, καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἀνοίγεται, διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη τοῦ ἀνέμου ῥιπή θά τὴν διαλύσῃ. Τὴν ἔχουσι δὲ περιεκαλυμμένην μὲ ἄλλην ὁμοίαν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζετο ἰδίως ὁ Κχαλίφης Ὁμέρ. Ἐν μέσῳ δὲ τῶν προσηρημένων τεσσαράκοντα περικαλύμμάτων, τὰ ὁποῖα περικαλύπτονται τελευταῖον μὲ πρασίνην ἐρέαν, εἶναι περικλεισμένα, ἐν μικρὸν κοῦρ-ἄνν, ἰδιόγραφον, ὡς λέγεται, τοῦ Ὁμέρ, καὶ ἐν ἀργυροῦν κλειδίον τοῦ ἀδύτου τοῦ Κεαμπέ, τὸ ὁποῖον ἐπρόσφερον εἰς Σουλτάν-Σελῆμ τὸν Α' ὁ Σερίφης τῆς Μέκκας εἰς σημεῖον ὑποταγῆς. Ἐντὸς δὲ τοῦ χρυσοῦ σφαιρώματος, τὸ ὁποῖον στολιζέει τὴν ἐπιδορατίδα, ἕτερον κοῦρ-ἄνν, ἰδιόγραφον τοῦ Κχαλίφου Ὁσμάν.

Τὴν σημαίαν ταύτην, περιελθοῦσαν ἀπὸ τῶν πρώτων Κχαλιφῶν τῆς Δαμασκού εἰς τοὺς τοῦ Βαγδάδ, καὶ ἀπ' αὐτῶν εἰς τοὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀνεῦρεν ἐκεῖ, ὡς καὶ τὸν Χιρκᾶν, ὁ κατακτητὴς τῆς Αἰγύπτου Σουλτάν Σελῆμ· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπετέθη ἐν Δαμασκῶ, τῆς ὁποίας ὁ Πασσᾶς ὡς Ἐμίρ-οὐλ-χάτζ, τὴν μετέφερε κατ' ἔτος ἐν παρατάξει εἰς τὴν Μέκκαν. Ἐπὶ Μουράδ δὲ τοῦ Γ' τῷ 1595 μετεκομίσθη ὑπὸ τοῦ Βεζίρου Κοτζᾶ-Σινάν-Πασσᾶ διὰ πολιτικούς λόγους εἰς Καλλίπολιν, καὶ ἐκεῖθεν, ὑπὸ τὴν φρουρὰν χιλιῶν Γενιτσάρων, εἰς τὸ ἐν Οὐγγαρία τουρκικὸν στρατόπεδον, ὅπου ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς καθυστάχασε καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς στρατιώτας. Ἐπιστρέφων δὲ ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας ἐκείνης ὁ Βεζίρης, τὴν μετέφερεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, συντρεχόντων καθ' ὁδὸν τῶν πιστῶν εἰς προσκύνησιν αὐτῆς καὶ θέαν. Εἰς δὲ τὴν ἐπομένην ἐκστρατείαν ὁ αὐτὸς Βεζίρης ἔλαβε πάλιν πρῶτος τὴν τιμὴν γὰ τὴν ἐξαγάγῃ τῆς Κωνσταντινου-

πόλεως, καὶ τότε μόνον καὶ τελευταῖον ἐξεδιπλώθη μετακομισθεῖσα τὸν χειμῶνα πάλιν ὀπίσω. Τὸ δὲ ἐρχόμενον ἔαρ, ἐκστρατεύσας αὐτὸς ὁ Σουλτάνος Μεχμέδ ὁ Γ', εἶχεν αὐτὴν προπορευομένην ὑπὸ τὴν φρουρὰν 300 Ἐμίριδων καὶ τοῦ Νακχιμπ-οὐλ-ἔσράφ, τοῦ Γαλατᾶ-Μολλασῆ, καὶ τοῦ Ἐμίρ-οὐλ-ἄλέμ τῶν Καπουτζημπασίδων, ὅστις ἔχει τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐπτά μεγάλων τουρκικῶν σημαῶν. Ἐκτοτε δὲν ἐκφέρεται τοῦ Σαραγίου, εἰμὴ μόνον ὅταν ἐκστρατεύῃ ἡ ὁ Σουλτάνος ἢ ὁ Βεζίρης· τεσσαράκοντα δὲ Σατζακδάριδες ἐκ τῶν Χαρέμ-καπουτζηλάρ τοῦ Σαραγίου φέρουσιν αὐτὴν διπλωμένην ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ τοῦ δόρατος. Ὅλοι δὲ οἱ Ζαῖμαι, καὶ ἰδίως τὰ τέσσαρα τάγματα τὰ γνωστά ὑπὸ τὸ ὄνομα Μπουλουκεῖτ-ἔρμπεᾶ, ὑποτίθενται δικαιοματικῶς οἱ φύλακες καὶ προσταπισταί της. Φέρεται δὲ πάντοτε κλεισμένη ἐντὸς τοῦ προσηρημένου ἔρεοῦ περικαλύμματος, καὶ προηγεῖται ἀνηρτημένη ἐπὶ χρυσοῦ δόρατος ἐπὶ τῆς ἱεράς καμήλου, ἀμέσως πρὸ τοῦ Σουλτάνου ἢ τοῦ Βεζίρη, καὶ τοῦτο μέχρις ὅπου συναθροισθῶσι καὶ κινήσωσι τὰ στρατεύματα· εἰς δὲ τὸν πρῶτον σταθμὸν κλείεται πάλιν, μένουσα πάντοτε ὑπὸ φύλαξιν τοῦ Νακχιμπ-οὐλ-ἔσράφ, ὅστις, ἅμα ἴδῃ τὴν νίκην κλίνουσαν πρὸς τοὺς ἐναντίους, φεύγει μὲ τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον τὴν ταχίστην ἐπὶ ταχυδρόμων καμήλων (χιτζίν), τὰς ὁποίας ἐπὶ τούτῳ φέρουσι πάντοτε κατόπιν αὐτῶν οἱ Βεζίροι εἰς τὰ στρατόπεδά των. Ὅθεν ἡ μεταξὺ τῶν Εὐρωπαικῶν διαδεδομένη φήμη, ὅτι δῆθεν ἐπὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ τουρκικοῦ στρατοπέδου τοῦ πολιορκηθέντος τὴν Βιέννην τῷ 1682 ἐκυριεύθη καὶ ἡ σημαία αὕτη ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, εἶναι ἀπίθανος, διότι παρεκτὸς τῶν τοσοῦτων προφυλάξεων, εἶναι ἄλλως γνωστὸν ὅτι διέσωσεν αὐτὴν τότε αὐτὸς ὁ Καρα-Μουσταφᾶ-Πασσᾶς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Βελιγράδιον· καθὼς καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐν Σαλανκεμὲν μάχης διεσώθη ἐπίσης· καὶ ὁ κόμης Μαρσιλιῦ, αὐτόπτης τῆς μάχης ταύτης, διαγέεται ὅτι οἱ διασώσαντες αὐτὴν ἀντημεφίθησαν πλουσιοπαρόχως, διότι ἐθεβαίου προσέτι, ὅτι διήλθον ἀόρατοι διὰ θαύματος διὰ μέσου τοῦ Αὐστριακοῦ ἵππικοῦ.

Ἡ θέα τοῦ κειμήλιου τούτου ἐξάπτει μὲν τὰ πνεύματα τῶν πιστῶν καὶ διεγείρει τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ὄχλου, ἀλλ' εἶν' ἀληθὲς ἀπ' ἑτέρου ὅτι πολλὰκις ἔγινε καὶ αἰτία αἱματοχυσίας ἀθῶων, καὶ μάλιστα τὸν Μάρτιον τοῦ 1769, καθ' ἣν ἐδέχθη αὐτὸ ἀπὸ τῶν χειρῶν Σουλτάν-Μουσταφᾶ τοῦ Γ' ὁ Βεζίρης Ἐμλν-Μεχμέδ-Πασσᾶς, καὶ τὴν ἐξῆγε διὰ τῆς πύλης τῆς Ἀδριανουπόλεως· διότι τὸ πλῆθος, ἐρεθισθὲν ὑπὸ τῶν φανατικῶν Ἐμίριδων, καὶ ἰδίως τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς οἰκίας, τῆς ὁποίας ἐπροτίμησεν ἄλλην ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐστρίας, ὤρμησε κατ' αὐτοῦ

καὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ μόνον ὅτι δὲν τοὺς διέσπασαν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Παδισσάχ, Σουλτάν, Χάν.

Ὁ τίτλος Παδισσάχ σημαίνει περσιστὶ κατὰ λέξιν Προστάτης Βασιλέων (παδὶ σσάχ), καὶ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ Αὐτοκράτωρ. Ὁ δὲ τοῦ Σουλτάν πρὸς τὸ Οὐρίγκηψ, καταγωγῆς βασιλικῆς ἢ αὐτοκρατορικῆς, καὶ δίδεται εἰς τε τοὺς ἄρρενας καὶ τὰς θηλείας ἐγγόνους τοῦ κρατοῦντος, τοὺς γεννηθέντας ἐπὶ τοῦ θρόνου· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Σουλτάνων προηγείται τοῦ ὀνόματος: Σουλτάν-Μαχμούδ, Σουλτάν Ἀζίζ, ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ἔπεται: Ἐσμὰ-Σουλτάν, Βαλιδὲ-Σουλτάν. Ὁ δὲ τίτλος Χάν ἔχει καταγωγὴν Ταταρικὴν, καὶ δηλοῖ Ἵψηλός καὶ Κραταῖός Κύριος, προσελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν Σουλτάνων μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Κριμαίας.

Ὁ κοινὸς ὄχλος ἐν Τουρκίᾳ δὲν ἀναγνωρίζει ἄλλον Παδισσάχ παρὰ τὸν Σουλτάνον· τοὺς δὲ λοιποὺς, εἴτε βασιλεῖς, εἴτε αὐτοκράτορας, ὀνομάζει κοινῶς Κχιράλ, καὶ δὲν γνωρίζει πλειότερους παρὰ ἐπτὰ τοιοῦτους: Φρανσίζ, Μοσκὺβ, Ἰγγιλίζ, Νέμτσε, Μπραχδαμποῦρ (Περσσίας), Ἰσπανιὸλ καὶ Φιλεμένγκ (Ὀλλάνδας.)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ χαλεπώτερος σκόπελος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ προσέχωσιν αἱ Ἑλληνίδες, εἶνε ὁ τοῦ πιθηκισμοῦ τῶν ξένων ἠθῶν, ἢ ἀπειρόκαλος ἐκεῖνη φιλαρέσκεια, ἢ ἀσχημίζουσα καὶ τὴν περικαλλεστάτην παρθένον, τὸ περὶ τὴν φωνὴν καὶ τὸ βᾶδισμα καὶ τὰ κινήματα πάντα ἐπιτετηθευμένον, ὃ τῆς κεράτσας, τέλος πάντων (ὡς ἐκστομίσωμεν τὴν λέξιν), χαρακτήρ. Καὶ δὲν λαλοῦμεν ἐδῶ περὶ τῆς κεράτσας, τὴν ὁποῖαν τόσον τομῶς ἄμα καὶ ἐπιχαρίτως ἐσατύρῃσεν ὁ ἀγαπητὸς Τανταλίδης, ἢ ὁποῖα, εὐτυχῆς ἐν τῇ ἀμαθείᾳ τῆς, οὔτε γνωρίζει, μασσῶσα ἐν ἀφελείᾳ τὴν μαστίχην τῆς, ὅτι παρέσχεν ὕλην εἰς κωμωδίαν· ἀλλὰ περὶ τῆς κεράτσας τοῦ λεγομένου καλοῦ ἢ μεγάλου κόσμου, περὶ τῆς κεράτσας τοῦ σαλορίου, ἢ ὁποῖα ἔχει ἀξιώσεις ἐπιμεμελημένης δᾶθεν ἀνατροφῆς, ἢ ὁποῖα εἶνε συνδρομητὴς τακτικῆ εἰς τὴν «Ἐρημερίδα τοῦ συρμοῦ», ἢ ὁποῖα ἐκλέγεται μέλος καὶ γραμματεὺς εἰς ἀδελφότητας· περὶ αὐτῆς ἡμῖν ὁ λόγος! εἰς αὐτὴν συνισθῶμεν πάλιν καὶ πάλιν προσοχὴν· διότι ἀπὸ τῆς διορθώσεως τῶν ἐλαττωμάτων τῶν γυναικῶν ἐλπίζομεν τὴν διορθῶσιν τῶν ἐλαττωμάτων τῶν ἀνδρῶν· διότι τὸ λεγόμενον ἰσχυρὸν τοῦτο φύλον δὲν δημιουργεῖ πλέον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὴν Εὐαν, ἀλλὰ τὸν κεντρίον διαπλάττεται καὶ μορ-

φόνεται ὑπ' αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο ἀλήμων ὢ εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ὅπου οἱ ἄνδρες δὲν ἐντρέπονται τὰς γυναικᾶς καὶ δὲν τρέμουσι τὴν κρίσιν καὶ κατάκρισιν αὐτῶν! Εἶδον κυρίας, ἀξιοτίμους ἄλλως, αἱ ὁποῖαι, μυκτηρίζουσαι ἐν συναναστροφῇ τὰς ὁμοίας των, οὔτε ἠσθάνοντο, ἐν μέσῳ τῆς βομβούσης περὶ αὐτὰς κολακείας, ὅτι ἐγίνοντο αὐταὶ πολὺ μᾶλλον καταγέλαστοι· ἀλλ' ἐπίσης εὐτύχησα νὰ γνωρίσω ἄλλας, αἱ ὁποῖαι, καὶ εἰς αὐτοὺς τῶν Παρισίων τοὺς κύκλους, ἠθελον διακριθῆ διὰ τὴν μετὰ κρίσεως εὐφυΐαν καὶ τὴν μετ' ἀξιοπροεπειᾶς φιλοκαλίαν των. Εἰς αὐτῶν τὴν μετ' εὐμενεῖας ἀνάγνωσιν ἀφιερῶ τὰ πεινῶς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις. (Σκαρλάτος Δ. Βυζάντιος.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περὶ τῆς νόσου τῶν ἐν τῇ Κορινθίᾳ ἐλαιοδένδρων.

Ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως, ὃ ἐπιμελητῆς τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου καὶ τοῦ φυτολογικοῦ μουσείου κ. Θ. Δ. Χελδράιχ, ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τὸν ἐλαιῶνα τῆς Κορίνθου, (συγκείμενον ἐκ 50,000 ἐλαιοδένδρων) ἵνα ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὴν ἐμφανισθεῖσαν ἐν αὐτῷ νόσον, ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ἵπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν σπουδαιοτάτην ἔκθεσιν, ἐξ ἧς σταχυολογῶ τὰ ἐπόμενα, παραλείπων τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος. Μακρόθεν οἰκτρᾶν τῷ προσερχομένῳ ποιῶσιν ἐντύπωσιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταστρεπτικῆς νόσου ἧτις καταμαστίζει τὸν ἐλαιῶνα τοῦτον, διότι τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον αὐτῆς εἶνε ὅτι ἀποξηραίνεται μέρος τῶν τρυφερῶν κλάδων τοῦ δένδρου καὶ μετὰ τῶν φύλλων λαμβάνουσι χρώμα κίτρινον ἢ ὑπόφαιον.—Πάντα τὰ φυτὰ ὑπόκεινται εἰς διαφόρους ἀσθενείας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐπιζημιῶς ἢ καταστρεπτικᾶς· ἡ δὲ εἰλαία μαστίζεται ἰδίως ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων νόσων. Ἐκ τῶν γνωστῶν δὲ εἶνε ἐν πρώτοις ἡ ἐν Ἰταλίᾳ λεγομένη «Lupa», ἧτις προέρχεται ἐξ ἀλλοιώσεως τοῦ χυμοῦ τοῦ δένδρου· ἔτεροι δὲ ἐκ διαφόρων ἐντόμων.—Τὸ προξενοῦν κυρίως τὴν νόσον τοῦ Κορινθιακοῦ ἐλαιῶνος ἔντομον εἶνε τὸ *Colledapteron*, ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Βοστρυχοειδῶν, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα εἶδη εἶνε γνωστά καὶ λίαν καταστρεπτικὰ εἰς τὰ δάση τῆς Εὐρώπης· ἔχει μῆκος μόλις τρία χιλιοστὰ τοῦ γ. μ. καὶ εἶνε χρώματος μελανοφαίου. Θέτει δὲ τὸ θῆλυ τὰ ὦν αὐτοῦ ἐντὸς μικρᾶς ὀπῆς ἢν κατασκάπτει ἐπὶ τῶν κόμβων τῶν τρυφερῶν κλάδων ἠλικίας δύο ἢ τριῶν ἐτῶν· ἐξ αὐτῶν γεννᾶται σκώληξ ὅστις κατασκευάζει ἀγωγὸς μετὰξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου πέριξ τῶν διακλαδώσεων καὶ πρὸς τὰ ἄνω αὐτῶν, κατατρώγων οὕτω τὸ λεγόμενον κυτταρογόνον στῶμα, ἐξ οὗ ὁ κλάδος τρέφεται· ἐπειδὴ λοιπὸν διακόπτεται τοιοῦτοτρόπως ἢ μετὰξὺ τῶν κλάδων